

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.425 van 18 december 1997
in de zaak A. 73.250/VII-15.219.**

In zake : 1. de n.v. ARKOVA,
2. Jacques GOUDESEUNE,
3. Andrea DELPORTE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. ARKOVA, Jacques GOUDESEUNE en Andrea DELPORTE op
14 februari 1997 hebben ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit d.d.
18 december 1996 van de Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling, waarbij een administratief beroep van
een derde, ingesteld tegen een besluit d.d. 13 juni 1996
van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen ont-
vankelijk en gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, en de
milieuvergunning wordt geweigerd voor een stal voor
334 zeugen en 1 beer en bijhorende opslag van mest en
mazout, bij een landbouwbedrijf gelegen te
Ieper-Dikkebus, Ouderdomseweg 9, op percelen kadastraal
gekend onder sectie C, nrs. 23 v, 25 f, 31 a en 31 b";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DEWAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift in essentie doen gelden :

"Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor eerste verzoekende partij situeert zich vooral in het kapitaalsverlies dat geleden wordt indien de stal gedesffecteerd zou worden, doch ook in de omstandigheid dat het bedrijf aan de Ouderdomseweg te Dikkebus voor eerste verzoekster fungeert als een modelbedrijf, waar de uitbating op een uiterst verzorgde wijze gebeurt en waar de infrastructuur en de omkadering tot in de puntjes geregeld zijn.

Aldus is de ventilatie van de zeugenstal bijvoorbeeld uitgerust met een automatische grondwarmtewisselaar, die zorgt voor een voorverwarming van de ventilatielucht in de winter en een koeling van de ventilatielucht 's zomers, zodat het globale energieverbruik met ongeveer 50 % wordt gereduceerd.

Het volledige terrein is voorts uitgevoerd in betonoppervlakte om de bedrijfsvoering zo verzorgd mogelijk te laten gebeuren, en er is rijkelijk scherm- en siergroen aangebracht om het geheel in te kaderen.

Deze representatieve en commerciële functie uit zich in het feit dat geregeld klanten en potentieel nieuw cliënteel van eerste verzoekster het bedrijf komen bezoeken.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van tweede en derde verzoeker is evident, gezien zij, indien het bestreden besluit niet geschorst wordt, verplicht zullen zijn hun energie te investeren in het voortdurende verdere onderhoud van een moderne stal die gedurende geruime tijd leeg zou blijven staan.

Tweede en derde verzoeker worden op zelfstandige basis door eerste verzoekster betaald voor de dagelijkse exploitatie en het voederen, verzorgen en grootbrengen van de dieren.

Valt de exploitatie van de zeugenstal weg, dan resulteert zulks niet enkel in een verlies van inkomsten (gezien er minder dieren kunnen gehouden worden), doch ook in de tijdrovende en, gezien de omstandigheden, vooral psychisch belastende opdracht om de leegstaande stal verder te onderhouden en ervoor te zorgen dat deze niet in verval raakt, waar tegenover op dat ogenblik echter geen inkomen meer staat.

Bij gebrek aan schorsing van het bestreden besluit, laat het zich bovendien raden dat, gezien de antecedenten in deze zaak, het Bestuur Milieuinspectie niet zal aarzelen om ter plaatse opnieuw dwangmaatregelen te treffen, waartegen verzoekers zonder verweer zullen blijven.

Een schorsing van het bestreden besluit zou integendeel de vergunningsbeslissing van de Bestendige Deputatie in eerste aanleg weer doen herleven, en kan het zich voordoen van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verhinderen.

Het nadeel is derhalve ernstig en moeilijk te herstellen";

2.2.1. Overwegende, ten aanzien van de eerste verzoekende partij, dat zij nog verschillende andere soortgelijke inrichtingen uitbaat; dat de bestreden beslissing, naast de griefhoudende weigering, ook een vergunning inhoudt voor twee stallen voor 800 mestvarkens en één stal voor 314 zeugen en drie beren; dat niet is aangetoond dat de bestreden weigering het voortbestaan van de eerste verzoekende partij in gevaar dreigt te brengen;

2.2.2. Overwegende, ten aanzien van de tweede en de derde verzoekende partijen -daargelaten de vraag of zij, gelet op het feit dat zij noch exploitant, noch eigenaar van de betrokken inrichting blijken te zijn, wel over de vereiste hoedanigheid beschikken om voorliggende vordering in te stellen-, dat de aangevoerde psychische belasting niet als een ernstig nadeel in de zin van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden aanvaard; dat voor het overige enkel een financieel, doch geenszins gespecificeerd, nadeel wordt ingeroepen;

2.2.3. Overwegende dat de gebeurlijke dwangmaatregelen niet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

2.2.4. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december 1900 zevenennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.